

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010325
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010325.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. novembra 2021, v trestnej veci proti odsúdenému K. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1 Trestného zákona a pre pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v konaní o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 4T/35/2020-167 zo dňa 16. septembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného K. A..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený K. A., nar. XX. A. XXXX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. k. 4T/35/2020-129 zo dňa 28. mája 2020, v rovnaký deň právoplatného, neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 8 Trestného zákona súd odsúdeného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok, označený ako „odvolanie“ odsúdený písomným podaním zo dňa 20. septembra 2021. V dôvodoch namietal porušenie práva na obhajobu, nakoľko sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nebol mu pridelený právny zástupca, ako to vyžaduje zákon v § 37 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku a takisto Ústava SR. Uvedol, že hlavné pojednávanie (zrejme verejné zasadnutie) dňa 16. septembra 2021 považuje za zmätočné a nezákonné a požiadal o vytyčenie nového termínu a pridelenie právneho zástupcu. V opačnom prípade, ako ďalej odsúdený uviedol, sa bude nútený obrátiť so sťažnosťou na sudcovskú radu, resp. orgány činné v trestnom konaní pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu ohýbanie spravodlivosti. Zo strany súdu došlo k omylu, preto nepodstupoval dané kroky a verí, že dôjde k odstráneniu nedostatkov, aby nedošlo k porušeniu jeho ústavného práva na spravodlivý a zákonný proces.

Na základe podaného opravného prostriedku - sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému výroku uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Tak, ako to plynie z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, je z obsahu predloženého spisového materiálu, vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2021 a Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/180/2020 zrejme, že v predmetnej trestnej veci bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. k. 4T/35/2020-129 zo dňa 28. mája 2020 sťažovateľ

uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a z pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s určenou skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, tiež povinnosť zaplatiť poškodenému škodu vo výške 14,92 Eur. Skúšobná doba odsúdenému v danom prípade v zmysle § 50 ods. 1 veta druhá Trestného zákona začala plynúť 29. mája 2020.

Nariadený výkon ochranného ústavného protialkoholického liečenia odsúdený nastúpil 3. augusta 2020 a svojvoľne ukončil ústavnú liečbu 26. augusta 2020. V tejto súvislosti bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca č. k. 2T/180/2020-38 zo dňa 7. decembra 2020 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 120 (stodvadsať) hodín podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 54 Trestného zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 29. decembra 2020.

Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2021 zo dňa 6. apríla 2021 bol sťažovateľ uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona za skutok, ku ktorému došlo dňa 17. júna 2020, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a povinnosť zaplatiť poškodeným škodu vo výške 20,66 Eur a 233,93 Eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 6. mája 2021. Odsúdený nastúpil výkon uloženého trestu odňatia slobody dňa 28. júna 2021 a vykonal tento dňa 28. septembra 2021.

Počas plynutia skúšobnej doby, stanovenej pri uložení podmieneného trestu odňatia slobody v predmetnej trestnej veci, ktorá odsúdenému v zmysle § 50 ods. 1 veta druhá Trestného zákona začala plynúť 29. mája 2020 a k jej skončeniu malo po uplynutí tridsiatich mesiacov dôjsť dňa 29. novembra 2022 (ak by nedošlo k jej prerušeniu), prvostupňový súd správne nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom rozhodoval o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo neosvedčil, alebo či zvyšok trestu vykoná (§ 50 ods. 4 Trestného zákona).

Z ustanovenia § 50 ods. 4 Trestného zákona vyplýva, že ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Inštitút podmieneného odsúdenia na trest odňatia slobody vychádza z predpokladu, že už samotné odhalenie trestného činu, trestné stíhanie páchatela, negatívne zhodnotenie jeho osoby a jeho konania odsudzujúcim rozsudkom, či hrozba eventuálneho budúceho výkonu trestu odňatia slobody by mali mať sami o sebe tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie rovnaké účinky, ktoré by inak mal výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody. Podmieneným odsúdením súd vyjadruje páchatelovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím správaním bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmieneného trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život a plniť súdom uložené obmedzenia a povinnosti.

Rozhodnutie prvostupňového súdu, vyhlásené na verejnom zasadnutí dňa 16. septembra 2021, vrátane jeho odôvodnenia, považuje krajský súd za vecne správne. Krajský súd konštatuje, že pri posudzovaní základnej otázky, či sa podmienené odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, si okresný súd zadovážil všetky potrebné podklady, tieto vyhodnotil individuálne i v ich vzájomných súvislostiach v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom dospel k vecne správne záveru o tom,

že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto musí uložený test odňatia slobody vykonať. Na doplnenie vecne správnych záverov súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanom prípade súd rozhoduje o tom, či odsúdený sám svojim postojom a spôsobom života v čase, keď mu bola daná šanca a možnosť nápravy pod hrozbou výkonu podmienenečne uloženého výkonu trestu odňatia slobody, svojim správaním presvedčil, že výkon trestu nie je potrebný.

Odsúdený však, súc si vedomý toho, že mu plynie skúšobná doba, dopustil sa úmyselného trestného činu a to jednak prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona nerešpektovaním nariadeného ochranného ústavného protialkoholického liečenia, keď toto napriek poučeniu o možných dôsledkoch svojvoľne opustil dňa 26. augusta 2020 a navyše skutku na základe ktorého bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, keď dňa 17. júna 2020 v čase okolo 1.40 hod. pod vplyvom alkoholu v meste Svit na Ul. 9. mája pristúpil k motorovému vozidlu zn. Ford Grand C-max, evidenčné číslo X a päťou pravej ruky udrel do ľavého spätného zrkadla v oblasti zrkadlovej časti, v dôsledku čoho ho ulomil a poškodil, čím pre majiteľa motorového vozidla zn. Ford Grand C-max - K. H., nar. X. K. XXXX, bytom Z. XXX/X, R. A. spôsobil škodu vo výške 399,90 Eur, pričom následne pristúpil k motorovému vozidlu zn. Citroën C1, evidenčné číslo N a päťou pravej ruky udrel do ľavého spätného zrkadla, ktoré prelomil v otáčacom kľbe a toto ostalo visieť na lanku, s ktorým sa ovláda nastavenie spätného zrkadla, čím pre majiteľa motorového vozidla zn. Citroën C1 - S. C., nar. X. R. XXXX, bytom X. K. XXX/XX, I., spôsobil škodu vo výške 101,76 Eur.

Berúc do úvahy doposiaľ uvedené skutočnosti vo svojom súhrne aj podľa krajského súdu okresný súd správne a dôvodne konštatoval, že podmienene odsúdený nevedol riadny život a podmienene uložený trest spoločne s nariadeným ústavným ochranným liečením vôbec neplnil svoj účel, vzhľadom na následný spôsob života odsúdeného, ktorý trestné činy konal pod vplyvom alkoholu. Spáchanie úmyselného trestného činu v priebehu skúšobnej doby odsúdeným odôvodňuje pochybnosti, že uložený podmienenečný trest odňatia slobody mal na odsúdeného požadovaný výchovný vplyv, tiež berúc na zreteľ i komplexne konanie odsúdeného pod vplyvom návykovej látky, čo v rozhodnutí neumožňuje ani krajskému súdu urobiť iný záver ako ten, že odsúdený sa v skúšobnej dobe predmetného podmienenečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere jedného roku, výkon ktorého mu bol pôvodne podmienenečne odložený, vykoná.

V konaní uplatnená námietka odsúdeného, že došlo v jeho prípade k porušeniu práva na obhajobu, nie je relevantná vzhľadom na ustanovenia § 38 Trestného poriadku, upravujúce povinnú obhajobu vo vykonávacom konaní, akým je i predmetné konanie o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podľa § 419 Trestného poriadku, ktoré povinnú obhajobu v danom prípade odsúdeného nevyžaduje.

V súlade so zákonom je tiež rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený pred spáchaním predmetného prečinu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, za splnenia predpokladov v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, bol tak pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd napokon konštatuje, že ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali odôvodňovať zrušenie napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.